

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Συνεχίζουμε με την πέμπτη με αριθμό 1005/14-9-2022 επίκαιρη ερώτηση πρώτου κύκλου του Βουλευτή Β2΄ Δυτικού Τομέα Αθηνών του ΜΕΡΑ25 κ. Κρίτωνα–Ηλία Αρσένη προς την Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, με θέμα: «Το Υπουργείο Παιδείας αρνείται να παρέχει την υποχρεωτική εκπαίδευση στους 2 μαθητές της Γαύδου για “παιδαγωγικούς λόγους”».

Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΚΡΙΤΩΝ-ΗΛΙΑΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, μιλάμε προφανώς για ένα θέμα πολύ γνωστό στην επικαιρότητα. Έχουμε μια οικογένεια που πήγε στη Γαύδο, κατοικεί στο νησί και έχει τρία παιδιά. Το ένα είναι στο νηπιαγωγείο και τα άλλα δύο θα πήγαιναν πρώτη γυμνασίου. Αρνείστε να ανοίξετε τα σχολεία της Γαύδου και ζητάτε από αυτά τα παιδιά να φύγουν στην Κρήτη, να φύγουν στην Παλαιόχωρα, να μείνουν χωρίς πατέρα -το αδερφάκι τους ήδη έχει ξεκινήσει αυτή τη στιγμή νηπιαγωγείο- και να χωριστεί μια οικογένεια και στην ουσία να φύγει η τελευταία σχεδόν οικογένεια της Γαύδου από το νησί.

Γιατί σας φέρνουμε ξανά εδώ πέρα; Είχατε έρθει σε δύο άλλες επίκαιρες ερωτήσεις. Είπατε στην πρώτη ότι η στελέχωση ήταν προβληματική, υπήρχε απόσταση, υπήρχε δυσκολία στη συγκοινωνία, υπήρχαν εκπαιδευτικοί που προσλαμβάνονταν ως αναπληρωτές και αρνούνταν να πάνε. Τι μας λένε οι εκπαιδευτικοί στα Χανιά; Ότι ανάμεσά τους υπάρχουν πάρα πολλοί που προσφέρονται να βοηθήσουν να λειτουργήσει το σχολείο στο νησί.

Είχατε πει ότι «δεν διατυπώθηκε από τους φορείς καμία μα καμία πρόταση για να γίνει εκεί πέρα το γυμνάσιο, εννοώ, δηλαδή, τον διευθυντή δευτεροβάθμιας και περιφερειακό διευθυντή εκπαίδευσης». Μα, αυτούς τους διορίζετε εσείς. Αν δεν είναι σε θέση να κάνουν πρόταση, αλλάξτε τους. Βάλτε κάποιον που μπορεί να αντιμετωπίσει τα προβλήματα του νησιού.

Είχατε πει ότι όλοι γνωρίζουμε ότι για τη λειτουργία ενός γυμνασίου χρειάζονται οκτώ με εννιά εκπαιδευτικοί. Με ένα φιλόλογο, ο οποίος μπορεί να καλύπτει έντεκα σχολικές ώρες –αρχαία, ελληνική γλώσσα, Οδύσσεια, νέα ελληνική γλώσσα τρεις ώρες, δύο νεοελληνική λογοτεχνία, δύο ώρες ιστορία ως μαθήματα πρώτης ανάθεσης και δύο ώρες θρησκευτικών ως γάμα ανάθεσης- και ένα μαθηματικό ή φυσικό που μπορεί να καλύψει άλλες δέκα με έντεκα ώρες –τέσσερις ώρες μαθηματικά, φυσική, βιολογία, γεωγραφία, τεχνολογία, πληροφορική και οικιακή οικονομία- μπορεί να λειτουργήσει αυτό το σχολείο.

Μας είπατε ότι είναι αντεκπαιδευτικό να είναι μόνο δύο παιδιά εκεί πέρα. Πραγματικά, πόσο αντεκπαιδευτικό είναι αυτά τα παιδιά να είναι χωρίς τον μπαμπά τους, χωρίς το αδερφάκι τους, που είναι αυτή τη στιγμή στο νηπιαγωγείο του νησιού.

Και δεν είναι μόνο αυτό. Αυτή τη στιγμή κλείνετε και συνενώνετε τάξεις στο δημοτικό σχολείο Δραπανιά στον Κίσσαμο, στα σχολεία του Γερανού Πλατανιά οι μαθητές μπαίνουν σε δεύτερη μοίρα, αρκεί να βγαίνουν οι αριθμοί. Από εξαθέσια τα σχολεία γίνονται πενταθέσια. Έχουμε παράνομα λουκέτα στα σχολεία. Στο Γαράζο Μυλοποτάμου επιχειρείται το κλείσιμο του νηπιαγωγείου και του δημοτικού, παρόλο που πληρούν τον ελάχιστο αριθμό παιδιών. Στον Μυλοπόταμο, που έχουμε τόση πολλή σχολική διαρροή, πηγαίνετε να εντείνεται τα προβλήματα για να μην προσλάβετε ανθρώπους, αν και υπάρχουν λύσεις.

Το 2009 στη Γαύδο ένα παιδί είχε κάνει εξ αποστάσεως, στην ουσία κατ' ιδίαν διδασκαλία και πήγαινε λόγω της απόστασης μόνο τον Ιούνιο και έδινε εξετάσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κύριε συνάδελφε, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΚΡΙΤΩΝ-ΗΛΙΑΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, αμέσως.

Μπορεί να γίνουν διαδικτυακά μαθήματα με την εμπειρία της τηλεκπαίδευσης που τόσο υπερηφανεύεστε και να συμμετέχουν στις τάξεις οποιουδήποτε σχολείου. Είναι νόμιμο αρκεί να δώσει άδεια η δευτεροβάθμια.

Και σταματήστε, επιτέλους, να βάζετε απουσίες σε αυτά τα παιδιά. Θα τα οδηγήσετε να μείνουν στην ίδια τάξη για ένα πρόβλημα το οποίο δεν είναι δικό τους. Λύστε το. Υπάρχουν νόμιμοι δρόμοι. Κάντε το. Μη χωρίσετε αυτή την οικογένεια. Μην αφήσετε τη Γαύδο χωρίς την τελευταία της οικογένεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ορίστε, κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κάθε φορά που απαντώ σε ερώτησή σας, κύριε Αρσένη, σας θαυμάζω πώς χρησιμοποιείτε την ερώτηση ως αφορμή για να επεκταθείτε σε χίλια άλλα δύο θέματα, που από μόνα τους θα μπορούσαν να αποτελέσουν αντικείμενο άλλης ερώτησης. Τώρα μου είπατε για τη Γαύδο, για τον Μυλοπόταμο . Εδώ είμαι να απαντήσω όταν θα έλθετε με γραπτή ερώτηση, όπως απαιτεί η κοινοβουλευτική διαδικασία. Σας διευκρινίζω από την αρχή ότι στο δεύτερο ερώτημά σας για τα κίνητρα για το στεγαστικό δεν θα απαντήσω. Δεν είναι το Υπουργείο μας αρμόδιο.

Είναι όντως ευαίσθητο το θέμα και πολύ καλά είστε πληροφορημένος και γνωρίζετε και τις απαντήσεις που έδωσε για λογαριασμό και με εξουσιοδότηση της Υπουργού και σε αυτές θα επανέλθω γιατί σας οφείλω και εσάς συγκεκριμένη απάντηση.

Την ευαισθησία για τις ακριτικές περιοχές εμείς την έχουμε αποδείξει. Και την προσπάθεια την αναγνωρίζουμε και την υποχρέωση της πολιτείας αναγνωρίζουμε να βοηθήσει με δομές, με στελέχωση, με υποστήριξη, γιατί έτσι ενισχύεται η παραμονή στα ακριτικά σύνορα.

Και θα απαντήσω στην ευαισθησία αυτή με συγκεκριμένα στοιχεία: Εβδομήντα εννέα δημοτικά, διακόσια εξήντα επτά νηπιαγωγεία στην επικράτεια λειτουργούν με λιγότερους από πέντε μαθητές. Για την περίπτωση της Γαύδου, για την οποία τώρα συζητούμε, πέρσι ήταν δύο μαθητές στο νηπιαγωγείο και δύο μαθητές στο δημοτικό. Τα παιδιά που τώρα πάνε πρώτη γυμνασίου. Και είχαμε και νηπιαγωγό και δασκάλα. Φέτος λειτουργεί πάλι το νηπιαγωγείο για δύο μαθητές.

Όμως, κύριε συνάδελφε, η εκπαιδευτική διαδικασία στο νηπιαγωγείο, στο δημοτικό και στο γυμνάσιο είναι τελείως διαφορετικές. Είναι διαφορετική η εκπαίδευση και διαφορετική οι παιδαγωγικοί λόγοι, τους οποίους εσείς για λόγους που δεν αντιλαμβάνομαι θεωρείται ότι πρέπει να διακωμωδείτε και να τους βάζετε και εντός εισαγωγικών στο γραπτό σας κείμενο.

Η ίδρυση γυμνασίου στη Γαύδο για δύο μόνο μαθητές είναι προβληματική από παιδαγωγική άποψη. Δεύτερον, δεν υπάρχει στην τρέχουσα σχολική χρονιά κανένας -επαναλαμβάνω κανένας- μαθητής στο δημοτικό σχολείο. Άρα, στα

αμέσως επόμενα χρόνια εγγραφή άλλων μαθητών στο γυμνάσιο δεν υπάρχει περίπτωση να γίνει.

Θα σας θυμίσω, γιατί το αναφέρετε κι εσείς, ότι στις προηγούμενες χρονιές λειτούργησε παράρτημα του γυμνασίου Σφακίων στη Γαύδο, το 2010-11, το 2011-2012 και το 2012-2013. Νομίζω ότι τα παιδιά ήταν τέσσερα ή πέντε, αν δεν κάνω λάθος.

Πριν, όμως, αναφέρετε στην επίκαιρη ερώτησή σας αυτό στοιχείο, θα έπρεπε η έρευνά σας να προχωρήσει και να γνωρίζετε ότι η στελέχωση ήταν πάρα πολύ προβληματική, όπως η απόσταση που υπάρχει και τώρα, δυσκολία στη συγκοινωνία που υπήρχε και τότε και τώρα, εκπαιδευτικοί προσλαμβάνονταν και αρνούνταν για τους λόγους αυτούς να πάνε ως αναπληρωτές. Άρα, η διαδικασία δεν ήταν ούτε τόσο ανέφελη όσο θέλετε να την παρουσιάζετε ούτε τόσο εκπαιδευτικά αποτελεσματική.

Όλοι το γνωρίζουν -τουλάχιστον όσοι έχουν γνήσιο ενδιαφέρον- ότι χρειάζονται για να λειτουργήσει ένα γυμνάσιο τουλάχιστον οχτώ με εννέα εκπαιδευτικοί. Υπάρχουν μαθήματα ειδικότητας που εμείς δεν θέλουμε να παραλείψουμε, καταστρατηγείται το ωρολόγιο πρόγραμμα και εμείς δεν είμαστε της αντίληψης που είπε κάποιος της ολίγον παιδείας. Δεν θέλουμε τα παιδιά να μάθουν κολλυβογράμματα. Θέλουμε πραγματικά να μορφωθούν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, επειδή είναι σοβαρό το θέμα, θα παρακαλούσα να μου δώσετε λίγο χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Συνεχίστε, κυρία Υπουργέ.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Θα σας πω τη διαδικασία που απαιτείται για να ιδρυθεί ένα γυμνάσιο και αυτό θα εξηγήσει και τον λόγο για τον οποίο δεν ιδρύθηκε γυμνάσιο στη Γαύδο. Η ίδρυση γίνεται με συγκεκριμένο τρόπο, δηλαδή με τεκμηριωμένες προτάσεις διευθυντών πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, εν προκειμένω δευτεροβάθμιας, στέλνονται στο Υπουργείο και οι εισηγήσεις των περιφερειακών διευθυντών της εκπαίδευσης. Γνωμοδοτεί, επίσης, και το δημοτικό συμβούλιο συμβουλευτικά και όχι δεσμευτικά.

Για το γυμνάσιο της Γαύδου κανένας μα κανένας φορέας.. Κάνετε ένα λάθος. Μπερδεύετε την ΕΛΜΕ που είναι συνδικαλιστικό όργανο με την Περιφερειακή Διεύθυνση.

Θα αντιπαρέλθω τον άτυχο ισχυρισμό σας ότι πρέπει να αλλάξουν τους διευθυντές. Δηλαδή, εισηγείστε ότι πρέπει τα Υπουργεία όταν ένας διευθυντής δεν κάνει εισήγηση σύμφωνη με το τι θέλει το Υπουργείο ή ενδεχομένως η Βουλή να τον αλλάζει κατά το δοκούν. Εντάξει. Το αντιπαρέρχομαι αυτό. Θεωρώ ότι ήταν μια ατυχής διατύπωση που δεν θα την υποστηρίζατε με σοβαρότητα.

Κανένας φορέας, λοιπόν, δεν διατύπωσε καμία πρόταση να γίνει εκεί γυμνάσιο. Δεν ήρθε στο Υπουργείο για το γυμνάσιο μια πρόταση.

Το Δημοτικό Συμβούλιο είναι αλήθεια ότι έστειλε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κυρία Υπουργέ, έχετε και δευτερολογία.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, αν με αφήσετε, δεν θα είναι πάνω από μισό λεπτό, σας το υπόσχομαι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Παρακαλώ.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων):
Ευχαριστώ πάρα πολύ.

Το Δημοτικό Συμβούλιο, λοιπόν –τα λέω γρήγορα γιατί δεν θέλω να κουράσω- στις 2-2-2022, δηλαδή δύο μήνες μετά τη λήξη της προθεσμίας, έστειλε έγγραφο. Απαντήσαμε εμείς, δεν οχυρωθήκαμε πίσω από το εκπρόθεσμο του αιτήματος, απαντήσαμε δύο μέρες μετά, υποδείξαμε τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθηθεί και έκτοτε δεν είχαμε καμία απολύτως άλλη απάντηση, άλλη αντίδραση από το Δημοτικό Συμβούλιο της Γαύδου.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε και ζητώ συγγνώμη για την κατάχρηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΚΡΙΤΩΝ – ΗΛΙΑΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κοιτάζτε, είστε σε μια Κυβέρνηση η οποία έχει την πατριδοκαπηλία στο τσεπάκι της, δηλαδή οποτεδήποτε θέλει να αλλάξει την ατζέντα, εμφανίζει ένα τεράστιο εθνικό ζήτημα. Εδώ πέρα έχετε ένα νησάκι με τα χίλια μύρια ζητήματα που εσείς παρουσιάζετε -διεκδικήσεις και τα λοιπά- και όταν υπάρχει μια οικογένεια η οποία θέλει να ζήσει εκεί πέρα, κάνετε τα πάντα για να φύγει. Έτσι; Αυτή είναι εδώ πέρα η υποκρισία της πατριωτικής Δεξιάς.

Τώρα πάμε, όμως, στην ουσία, γιατί η ουσία δεν είναι οι εθνικισμοί. Εδώ πέρα έχουμε μια οικογένεια η οποία θέλει να μείνει σε έναν τόπο ο οποίος χάνει τον πληθυσμό του. Αυτός μπορεί να είναι ένα νησί, μπορεί να είναι ένα ορεινό χωριό, μπορεί να είναι οτιδήποτε. Αυτοί οι άνθρωποι έχουν επιλέξει να ζήσουν σε αυτό τον τόπο. Λένε ότι δεν χρειάζεται να ιδρύσετε γυμνάσιο, όπως λέτε εσείς, αλλά, όπως είπατε ότι έχει γίνει στο παρελθόν πολύ σωστά, μπορεί να γίνει ένα παράρτημα της Παλαιόχωρας –μπορεί να είναι της Παλαιόχωρας- ένα παράρτημα οποιουδήποτε γυμνασίου, που θα έχει μια γυμνασιακή τάξη της Α΄ Γυμνασίου να λειτουργεί στη Γαύδο. Έχει ξαναγίνει; Έχει ξαναγίνει. Κάντε το, λοιπόν!

Μας λέτε ότι δεν υπάρχει τρόπος να υποβαθμίσουμε την εκπαίδευση των παιδιών. Κάντε τηλεεκπαίδευση! Παραδέχεστε ότι ήταν υποβάθμιση της εκπαίδευσης η τηλεεκπαίδευση; Εμείς έτσι πιστεύουμε. Το δέχεστε; Γιατί τόσο καιρό τη διαφημίζατε. Αν δεν είναι, κάντε το για αυτά τα παιδιά! Γιατί δεν το κάνετε;

Υπάρχει η επιλογή – η νόμιμη επιλογή- της κατ' οίκον εκπαίδευσης και να δίνουν τα παιδιά εξετάσεις, η επιλογή της κατ' ιδίαν εκπαίδευσης και να δίνουν τα παιδιά εξετάσεις. Έτσι κι αλλιώς, από ό,τι γνωρίζω, οι γονείς των παιδιών ήδη το κάνουν αυτό για να μην μείνουν τα παιδιά πίσω μέχρι να βρεθεί λύση.

Εσείς τι κάνετε; Επιμένετε να χωρίσετε αυτή την οικογένεια, να μείνει ο μπαμπάς που δεν μπορεί να φύγει -αγρότης είναι ο άνθρωπος στη Γαύδο- και να φύγουν τα παιδιά -εκπαιδευτικότατο αυτό, παιδαγωγικότατο!- και να ζουν ξέχωρα από τον μπαμπά τους δώδεκα χρόνια μαζί με το παιδί που είναι τώρα στο νηπιαγωγείο. Παιδαγωγικότατη λύση! Από κάθε πλευρά είστε εκτεθειμένοι!

Πείτε μας για ποιον λόγο το κάνετε, γιατί κοινή λογική εδώ πέρα δεν υπάρχει. Υπάρχει κάποιος σχεδιασμός; Αν ναι, πείτε μας! Κοινή λογική εδώ πέρα δεν υπάρχει.

Όσο για τους υπεύθυνους της δευτεροβάθμιας, ναι, προφανώς, η δουλειά τους είναι να βρίσκουν λύσεις. Αν δεν μπορούν να βρουν λύσεις, να πάνε στο σπίτι τους. Μια χαρά εκτελούν τις εντολές σας, όταν είναι για να

συνενώσουν σχολεία –έτσι;- για να συμπτύξουν τμήματα. Όταν είναι να βρουν μια λύση σε αυτό το ζήτημα, δεν μπορούν να εισηγηθούν καν.

Σας ζητάμε να λύσετε το αυτονόητο. Σας το ζητάει η κοινή λογική. Οποιον άνθρωπο να ρωτήσετε στον δρόμο σε οποιοδήποτε χωριό της χώρας μας, σε οποιαδήποτε πόλη, θα σας το πει ότι προφανώς πρέπει να γίνει ένα σχολείο για αυτά τα δύο παιδάκια που είναι εκεί πέρα και επέλεξαν σε αυτό τον τόπο να κατοικήσουν. Δεν σας ζητάμε κάτι ιδιαίτερο. Λύσεις σας φέρνουμε, νόμιμες λύσεις σας φέρνουμε. Για ποιον λόγο δεν θέλετε να γίνει αυτό το Γυμνάσιο; Επειδή δεν υπάρχει κάποια λογική, παρακαλώ πείτε μας αν έχετε κάποιον άλλο λόγο, γιατί δεν βγαίνει κάποιο νόημα εδώ μέσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ορίστε, κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αν με παρακολουθούσατε και δεν ήσασταν συγκεντρωμένος στις κορώνες του τύπου «πατριδοκαπηλία», δεν θα μου κάνατε αυτές τις ερωτήσεις. Σας απάντησα στην πρωτολογία γιατί παιδαγωγικά όλα αυτά που λέτε –δεν έχει σημασία αν είναι νόμιμα- δεν υποστηρίζονται.

Η τηλεκπαίδευση για την οποία καμαρώνουμε -και δικαίως- ήταν λύση κατά τη διάρκεια της πανδημίας, κύριε συνάδελφε. Δεν συνιστάται από κανέναν παιδαγωγό ως μόνιμη λύση ή μόνη λύση. Γίνεται μόνον κατ' εξαίρεση. Και νομίζω αυτά ήταν και τα δικά σας επιχειρήματα τότε. Η κατ' οίκον εκπαίδευση δεν συνιστάται ούτε στους βασιλόπαιδες πια, ούτε στην Αγγλία δεν την κάνουν όπου έχουν βασιλεία.

Υπάρχουν πολλοί παιδαγωγικοί λόγοι που θα σας τους πω ξανά, νομίζω ότι με σαφήνεια τους ανέπτυξα στην πρωτολογία και αφού διαβάσετε και τι είπα στους άλλους δύο συναδέλφους, καλό θα ήταν να μην επανέλθετε. Θα σας τα πω, λοιπόν, όσο πιο σύντομα μπορώ.

Θα ήθελα για άλλη μια φορά -σας το έχω ξαναπεί σε κοινοβουλευτική μας αντιπαράθεση- να μην προσβάλλετε και να μην μειώνετε τους εκπαιδευτικούς. Προσέρχεστε πάντοτε εδώ θεωρώντας ότι δεν κάνουν καλά τη δουλειά τους, θεωρώντας ότι υπακούουν στις εντολές της πολιτικής τους ηγεσίας και παρανομούν. Σας βεβαιώ, λοιπόν, ότι αυτό δεν είναι ούτε καν η εξαίρεση. Ο κανόνας είναι ότι κάνουν σοβαρά τη δουλειά τους με τις δυνάμεις που διαθέτουν, επιμορφώνονται από εμάς γιατί έχουμε υποχρέωση και όσοι έχουν διοικητικές θέσεις κάνουν επίσης άριστα το καθήκον τους, επιτελούν άριστα το καθήκον τους.

Ένας από αυτούς, κύριε συνάδελφε, είναι ο Διευθυντής της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Χανίων, ο κ. Ιωάννης - Παναγιώτης Αμπελάς. Κάνω χρήση του ονόματός του και των τοποθετήσεων, επειδή μου έδωσε ο ίδιος την άδεια. Το έχει πει σε δημόσια συνέντευξη στην ΕΡΑ Χανίων, το έχει πει, από ό,τι μου είπε και στην ίδια τη μητέρα και μου είπε επί λέξει και το λέω verbatim: «Η γνώση μπορεί να βρεθεί και αλλού, όχι, όμως, η εφηβεία και η συναναστροφή με συνομηλίκους». Θα σας θυμίσω ότι στην επιστολή που η μητέρα έστειλε στο Υπουργείο μας κάνει παραπομπή στον κ. Αμπελά, λέγοντας ότι είναι ένας αξιόπιστος και σοβαρός άνθρωπος και μπορεί να βοηθήσει να δοθεί λύση. Ο σεβασμιότατος Μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου, ο κ. Αμφιλόχιος, που με πολλή ευαισθησία και αυτός έδειξε ενδιαφέρον για το θέμα, αναρωτιέται σε επιστολή του και είναι γραμμένο: «Ένα μικρό παιδί μόνο του σε

ένα νησί, χωρίς να συναναστρέφεται συνομήλικα παιδιά, πόσο παιδαγωγικό μπορεί να είναι;».

ΚΡΙΤΩΝ – ΗΛΙΑΣ ΑΡΣΕΝΗΣ: Μιλάει για το παιδί του νηπιαγωγείου!

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων): Η δυσκολία στελέχωσης αυτού του σχολείου -σας το είπα στην πρωτολογία, αλλά εσείς είχατε το μυαλό σας να πείτε αυτά που έχετε ήδη προετοιμάσει- ήταν πάρα πολύ μεγάλη, με αποτέλεσμα τα παιδιά που φοίτησαν εκεί να μην έχουν την απαιτούμενη εκπαίδευση.

Και μόνο, κύριε Πρόεδρε, μία διευκρίνιση, γιατί ο συνάδελφος και αυτή τη φορά έχει μπερδέψει δύο διαφορετικά πράγματα: Είναι άλλο η τοπική πρόσκληση και άλλο η ειδική πρόσκληση. Η τοπική πρόσκληση εκδίδεται από τον οικείο διευθυντή εκπαίδευσης και αφορά στην εκδήλωση ενδιαφέροντος για πρόσληψη ωρομισθίων με διάρκεια μέχρι ένα διδακτικό έτος, ενώ η ειδική πρόσκληση καλύπτει κενά σε σχολικές μονάδες πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας με απόφαση του Υπουργού Παιδείας ή της Υπουργού Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων. Είναι και τα δύο χρονοβόρες διαδικασίες και θέλω να σας πω πως η υποχρέωσή μας, όπως την αντιλαμβανόμαστε, είναι να παρέχουμε ποιοτική εκπαίδευση σε όλα τα παιδιά, χωρίς να παραβλέπουμε τους παιδαγωγικούς λόγους που υποστηρίζουν τη λύση στην οποία η Υπουργός οδηγήθηκε.

Σας ευχαριστώ πολύ.